

Zorgeticus Doret van der Sloot interviewt vrouwen over de invloed die de zorg van hun moeder op hun carrière heeft gehad. DEZE KEER

Journalist Barbara van Beukering

'Bij mijn moeder lag de lat altijd hoog, VOORAL VOOR MIJ'

'Dominant en onverschrokken.' Zo typeert Barbara van Beukering haar moeder Cootje. 'Ze wist wat ze wilde en had de power om dat waar te maken.' Diezelfde instelling verwachtte ze ook van haar dochter.

TEKST Doret van der Sloot

DOCHTER Barbara van Beukering
GEBOORTEJAAR 1966

GEBOORTEPLAATS Drachten

CV 1985 School voor Journalistiek

1988-1997 programmamaker/presentator televisie

1998-1999 hoofdredacteur *Avantgarde*

1999-2002 hoofdredacteur *Blvd.*

2002-2007 hoofdredacteur *Volkskrant Magazine*

2007-2015 hoofdredacteur *Het Parool*

2018 *Kruip nooit achter een geranium*

2020 *Je kunt het maar een keer doen*

2023 *Het jaar waarin ik mijn haar verloor*

MOEDER Cootje van Beukering-Dijk
GEBOORTEJAAR 1941

GEBOORTEPLAATS Enschede

OVERLEDEN 2013

CV 1988-2002 Burgemeester Terschelling

'Ik zie haar nog zitten. Na een lange werkdag, in een grote bruine stoel, een glas sherry binnen handbereik en met haar neus in een van de vele kranten die iedere dag door onze brievenbus vielen.

Een keer in de week deed ze alle boodschappen, daarna waren de koelkast en de keukenkastjes vol. Omdat ze vaak 's middags en 's avonds werkte, hadden mijn broers en ik het rijk voor ons alleen. We draaiden muziek, maakten tosti's en dronken cola met onze vrienden. Als ze thuis kwam, was ze altijd geïnteresseerd in onze verhalen.

Vanaf mijn twaalfde deed ik al mijn eigen was en kookte ik regelmatig voor mijn vader en broertjes als mijn moeder een vergadering had. Daar maakte ze weleens een grapje over: 'Ik hoef je alleen nog te leren een acceptgiro uit te schrijven, dan kun je zo op kamers.'

Dominant en onverschrokken, dat is ze eigenlijk altijd geweest. Ze wist wat ze wilde en had de power en het verstand om haar potentie waar te maken. Ze was gesteld op haar vader; mijn opa prees haar intelligentie en sterke karakter. Van hem kreeg ze haar intellect en interesse in de wereld, maar niet zijn ruggengraat; die had hij niet. De meer massieve kant van haar karakter had ze van haar moeder, een christelijke huisvrouw uit een kleinburgerlijk milieu. De relatie tussen die vrouwen was trouwens

1 Cootje Dijk en Peet van Beukering op hun trouwdag. 2 Barbara. 3 Moeder Cootje met peuter Barbara. 4 Cootje als burgemeester van Terschelling met local hero Hessel. 5 Barbara en Thomas werden door Cootje getrouwd. 6 Cootje als burgemeester van Terschelling met prinses Margriet. 7 Barbara. 8 Cootje en Barbara. 9 Cootje als burgemeester van Terschelling.

1 Barbara met haar dochters. 2 Cootje als twintiger. 3 Barbara en haar tweelingbroertjes. 4 Cootje ontvangt als burgemeester van Terschelling Neelie Kroes. 5 Cootje als zestiger.

'TOEN IK ZEVEN JAAR WAS VROEG IK SINTERKLAAS OF HIJ ERVOOR KON ZORGEN dat mijn moeder zou stoppen met werken'

slecht, mijn moeder hield niet van haar moeder.

Mijn oma vond het onnodig dat mijn moeder zich zou ontwikkelen, het irriteerde haar dat mijn moeder zoveel boeken las. Maar mijn moeder had andere interesses en keek neer op haar 'huishoudmoeder'. Op haar twaalfde veranderde ze haar naam van Jacoba Timi in Cootje en toen ze achttien was, vertrok ze naar Leiden om daar Nederlands te studeren. Tegen de wil van haar ouders trouwde ze met mijn vader, een flamboyante officier die zich al twee keer eerder had verloofd. Zijn moeder reed in een sportauto, vloog 'royal class' met de KLM en at oesters. Mijn moeder verruilde haar bekrompen milieu voor een leven gevuld met jazz, hoge hakken en de wilde dansvloeren van Amsterdam.

In 1963 verhuisden mijn ouders naar Friesland omdat mijn vader een goede baan bij Fokker kreeg. Voordat mijn moeder goed en wel was afgestudeerd, werd ze zwanger. Haar professor weigerde hoogzwangere studenten eindexamen af te nemen; dat kon toen nog. Mijn moeder stopte daarop

met haar studie en kreeg mij. Een jaar later werden mijn tweelingbroers geboren en al snel kwam een meisje van de huishoudschool vijf dagen per week bij ons werken. Zij verschoonde de luiers en maakte het huis aan kant.'

BURGEMEESTER VAN TERSCHELLING

'Tijdens de talloze feestjes bij ons thuis zat mijn moeder standaard tussen de mannen over politiek te praten. Het verhaal gaat dat een van die mannen een keer zei: 'Zeg Cootje, waarom ga je zelf niet de politiek in?' Dat duwtje was genoeg. Ze zat al snel in de gemeenteraad van Drachten en stond in no-time op nummer twee op de lokale lijst van de VVD.

Toen ik zeven jaar was, vroeg ik Sinterklaas of hij ervoor kon zorgen dat mijn moeder zou stoppen met werken. Met tranen in haar ogen schreef mijn moeder haar ontslagbrief. Maar mijn vader was er als de kippen bij en overtuigde haar ervan dat het voor iedereen beter was als ze voor haar eigen geluk zou kiezen. Ik denk dat dit de beste interventie in haar leven is geweest, vanaf dat moment heeft ze nooit meer last gehad van schuldgevoelens. Dat ze als burgemeester van Terschelling uiteindelijk de eerste vrouwelijke 'burgervader' van een Friese gemeente werd, heeft niemand verbaasd.

Bij mijn moeder lag de lat altijd hoog – vooral ook voor mij. Als enige dochter en oudste kind kreeg ik haar mantra van jongs af aan ingeprent: 'Je mag alles worden wat je wil, als je maar de beste bent.' Je zou kunnen zeggen dat mijn moeder de stuwende kracht achter mijn carrière is geweest. Het gymnasium, de School voor Journalistiek, het werk als verslaggever, presentator, eindredacteur, het hoofdredacteurschap van *Babymagazine*, *Avantgarde* en *Blvd.*, ze vond het allemaal maar spelerei. Pas toen ik hoofdredacteur werd van *Volkskrant Magazine* en later, als eerste vrouw, van *Het Parool*, ging haar deur echt voor mij open. Vanaf die tijd was ik een volwaardige gesprekspartner en vertelde ze me ook hoe trots ze op me was.

Over de zorg die ik van mijn moeder kreeg, heb ik wel ambivalente gedachten en gevoelens. Enerzijds kijk ik terug op een geweldige jeugd waarin we veel stimulans, inspiratie, mentale aandacht, een rijke context en vrijheid kregen. Maar ik miste wel de warmte die je krijgt als iemand ook

fysiek voor je zorgt, met schone kleren in de kast en een huis dat ruikt naar appeltaart.

Nadat ik mijn man en zijn jonge zoontje had ontmoet, ging het hard. Met hem kreeg ik snel achter elkaar drie dochters. Mijn werkagenda was, net als die van mijn moeder, van vroeg tot laat tot de nok toe gevuld. En zoals mijn moeder zich afzette tegen haar moeder, die 'alleen maar huisvrouw was en niet verder kwam dan het lezen van de *Story*', zo wilde ik behalve een voorbeeldige carrièredochter ook een goede moeder zijn. Een moeder die behalve een mentale steun ook heel zorgzaam is voor haar kinderen.

Dus als ik thuiskwam, ging ik uitgebreid koken, broodtrommels vullen en zette ik bloemen op tafel. De zorgzame kant van het moederschap die ik zelf heb moeten ontberen, gunde ik mijn kinderen wel. Daarnaast wilde ik ook graag de beste vrouw, de beste vriendin en de beste collega zijn. Terugkijkend vraag ik me af hoe ik dat in godsnaam allemaal heb gedaan.

Haar laatste jaren woonde mijn moeder in Amsterdam. Na een dag hard werken, wipte ik vaak even bij haar aan voor een borrel en een goed gesprek. We zaten stevast tegenover elkaar aan de grote eettafel en dan adviseerde ze me welke koers ik als hoofdredacteur moest varen. Ze wees me op relevante ontwikkelingen, artikelen en politieke situaties. Naast mijn ambitieuze moeder was ze mijn maatje, adviseur, collega en de beste gesprekspartner die ik mij kon wensen.'

ner die ik mij kon wensen.'

ALLEEN MAAR BESTSELLERS

'Mijn geslaagde carrière was een sneltrein waar ik met geen mogelijkheid uit kon stappen. Misschien was ik wel mijn hele leven onafgebroken bezig om mijn moeder trots op mij te maken? Nou, dat is in ieder geval gelukt. Pas na haar overlijden kreeg ik voor mijn gevoel de ruimte om mijn eigen keuzes te maken. Pas toen besloot ik dat ik ook best eens mocht mislukken. Ik gooide het roer om en begon een nieuw leven als freelancejournalist. Vanuit ons huis in Friesland schrijf ik nu boeken en series over de onderwerpen die me bezighouden. Die boeken zijn trouwens allemaal bestsellers. Misschien ben ik ook zonder mijn moeder ambitieuzer dan ik dacht?' ●

'Naast mijn ambitieuze moeder was ze mijn maatje, adviseur, collega en DE BESTE GESPREKSPARTNER DIE IK MIJ KON WENSEN'